

LUMINA SPERANȚEI

ZIAR CREȘTIN, NR. 4, 2023

Dragi cititori,
cu ocazia sărbătorilor de iarnă, venim cu un mesaj de felicitare
și vă dorim ca Pruncul născut în iesle
să vă umple casele și inimile și în anul 2024 cu Lumina harului Său!
Fie ca Isus să domnească în fiecare inimă și să aducă bucurie în fiecare casă!
Sărbători fericite și un An Nou binecuvântat!

O, ce noapte albă peste câmpuri ninse
Cu păstori veghindu-și turmele de oi,
Cu aripi de îngeri peste lumi întinse,
Peste ani și veacuri poposind la noi.

Nu la curți bogate fețele alese,
Cei dintâi păstorii vestea au aflat
Și nu în palate falnice – în iesle
Întâlnit-au magii Pruncul-Împărat.

Peste lume iarăși albă steaua crește,
Luminând senină drumul către El,
Fericit e omul care Îl găsește
Și-L urmează sincer plin de sfântul zel.

Nicolae Dron

Nașterea
lui Isus

pag. 2

Anul de îndurare
al Domnului

pag. 3

Răscumpărați
vremea

pag. 3

Concurs
biblic

pag. 4

2 Lumina Speranței

Majoritatea din noi adoră sărbătoarea Crăciunului. Copiii însă o așteaptă cu nerăbdare, mai ales că în aceste zile primesc multe, multe cadouri. E o privilegiu frumoasă să-i vezi fericiți și plini de o bucurie care-i face aproape să uite de tot ce se petrece în jurul lor. Luminițele colorate și ornamentele cu care sunt decorate casele și străzile localităților noastre, dau și ele o atmosferă feerică acestei mărețe sărbători. Pregătim bucate delicioase, așteptăm oaspeți, respectăm unele tradiții, dar oare câți dintre noi știu adevăratul sens al acestei sărbători și de ce creștinii numesc această sărbătoare „Nașterea Domnului”?

Cu peste 2000 de ani în urmă, bunul Dumnezeu a trimis pe Fiul Său pe pământ și El a luat chip omenesc, născându-Se dintr-o fecioară. În Noul Testament, în Sfânta Evanghelie scrisă de apostolul Matei (capitolul 1, versetul 18), așa începe povestirea nașterii lui Isus Hristos: „Iar nașterea lui Isus a fost așa...” Deci să credem: Nașterea lui Isus e un eveniment real, așa a fost! De aici se datorează faptul că mulți oameni, de-a lungul secolelor, au ajuns să celebreze această Zi Măreață! Isus Hristos, deși era Fiul lui Dum-

NAȘTEREA LUI ISUS

nezeu, S-a umilit foarte mult. El n-a căutat să Se nască într-un palat, ci S-a născut într-un staul și a fost culcat într-o iesle. Atunci, în Noaptea

săraci sau bogați, fie robi sau slobozi.

Când S-a născut Isus, îngerii s-au bucurau și ei, slăvind pe Dumnezeu pentru venirea lui Hristos pe pământ.

Sfântă, când îngerul a adus păstorilor vestea bună a nașterii lui Hristos, el le-a spus cu exactitate chiar și locul unde vor găsi Pruncul de curând născut. Păstorii s-au dus în grabă și L-au găsit într-un staul, așa cum le-a spus îngerul. Fără îndoială, dacă Pruncul s-ar fi aflat în palat, sărmanii păstori n-ar fi avut acces la El. Și așa s-a întâmplat că de-atunci, Isus – Marele Salvator al omenirii, a lăsat tuturor oamenilor posibilitatea să vină la El, fie

Nu doar nașterea Lui miraculoasă a fost motivul lor de bucurie, ci și faptul că salvarea de păcat și de iadul veșnic a devenit posibilă pentru toți oamenii din toate veacurile. Fie ca și inimile noastre să se umple în zilele Marii Sărbători de bucurie sfântă, slăvind și mulțumind lui Dumnezeu pentru mila acordată oamenilor prin venirea Fiului Său pe pământ!

Deși în fiecare an sărbătorim ziua de naștere a lui Isus, suntem pe

deplin conștienți că nu-I putem umple brațele cu cadouri și nu-I putem face pachete cu bomboane, haine sau altceva, fiindcă El nu are nevoie de ele. De ce oare?

Fiindcă El Însuși e un cadou minunat și fără preț pentru întreaga omenire. Dumnezeu ni L-a dăruit nouă, oamenilor, și prin venirea Sa ne-a deschis cerul, făcându-L Mântuitorul tuturor. Cine-L primește în inimă primește mântuirea și pacea. Așa au cântat îngerii când S-a născut Isus: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preainalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.” (Ev. după Luca 2. 14)

Isus – Mântuitorul – este marele Dar, iar împreună cu El orice om poate primi de la Dumnezeu și alte daruri, cum ar fi: iertarea păcatelor, pacea în suflet și nădejdea vieții veșnice!

Ceea ce așteaptă El astăzi de la tine, scump cititor, este: „Fiule, dă-Mi inima ta.” (Prov. 23. 26) Crede și grăbește-te să-L primești în inimă astăzi pe Isus – Darul lui Dumnezeu. Domnul poate fi Mântuitorul tău personal. El îți va face viața frumoasă și îți va da fericirea eternă!

Domnul să te binecuvânteze!

Aurel Crețu

Taina întrupării

În antichitate a existat un împărat puternic care, împreună cu ostașii săi, cotopea țările vecine, dădea foc sateelor și orașelor, iar pe locuitorii acestora îi lua captivi. El a poruncit ca toate faptele lui de viteză să fie scrise pe niște pietre de aducere-aminte. Când a simțit că i se apropie sfârșitul, împăratul a poruncit să i se construiască un mormânt din pietre masive. Deși a lăsat poruncă ca după moartea sa să fie îmbălsămat cu uleiuri prețioase, care să-i conserve trupul, totuși pomenirea acestui om nu trăiește până în zilele noastre, iar când auzim despre el, fețele nu ni se luminează și nici inimile nu tresalt de bucurie. Poate nu mai este mult și va veni ziua când ultima piatră de la mormântul lui va fi distrusă, iar vântul din pustie îi va șterge urma în nisip a acestui împărat, de parcă n-ar fi existat niciodată.

Tot în antichitate a trăit un alt Împărat. Numele Lui și faptele Lui s-au scris nu pe pietre, ci în inimile oamenilor. El nu avea oști înarmate, nu a vărsat niciodată sângele nimănui, n-a dat foc caselor... El Își întindea mâinile spre păcătoși și mângâia duios fețele febrile ale bolnavilor. Lumina cu flacăra milei nevoile săracilor și, când pentru binele făcut a fost pironit pe cruce, a răbdător totuși și a iertat pe toți vrăjmașii Săi. El nu Și-a construit morminte la fel ca primul împărat, și totuși, atât în orașe mari, cât și în sături, găsim multe case și sanctuare închinare Lui. Chiar în inima munților, unde sunt zăpezi veșnice, unde nu mai sunt locuințe omenești, în cinstea Lui se înalță capele, iar clopotnițele răsună mereu în amintirea Cuvântului Său și a faptelor Sale izvorâte din dragoste.

Mai mult decât atât, până în zilele noastre toată omenirea sărbătorește Noaptea Sfântă a Nașterii Lui. Vedeți,

puterea binelui este mai tare! Ea întrece toată zarva războaielor mondiale. Ea atrage pe cei pierduți, la fel cum lumina și căldura casei părintești îl atrage pe călătorul rătăcit. Să nu credeți că binele și mila sunt în stare să dispară fără urmă! Orice cuvânt blând, la fel ca dragostea, este nemuritor; ea învinge răul, batjocura și hula! Ea aduce inimilor singuratic, cum spunea odată un scriitor creștin, „o sărbătoare pașnică”, și trebuie să îi dăm dreptate... Cu cât mai cruntă și rea este lumea, cu atât mai mult strălucește binele și adevărul în persoana lui Isus Hristos! Acesta este un argument fundamental al dragostei și milei lui Dumnezeu față de vrăjmașii Săi, care se sufocă în ura lor.

Stăm înaintea tainei mărețe a întrupării Fiului lui Dumnezeu, o taină care întrece rațiunea noastră. Dumnezeul veșnic și slăvit, pe care Universul întreg nu-L poate cuprinde, devine Om pe pământul nostru păcătos și pribegeste în chip de om. Acum, Dumnezeu este pe pământ nu în strălucire și în focul mistuitor al măreției Sale, ci în chipul fratelui nostru, în Isus. Cu rațiunea noastră limitată nu putem cuprinde acest lucru, dar să încercăm să exprimăm într-un mod simplu ceea ce se ascunde în spatele tainicii minuni a întrupării lui Isus.

Dumnezeu-Tatăl Îl întreabă pe Fiul Său:

– Fiul Meu Preaiubit, vrei să îmi plini voia Mea?

– Tată! Tu știi, Eu am o singură dorință: să împlinesc voia Ta.

– Fiul Meu! Vrei oare să cobori pe pământ, să cobori la oameni, la oamenii mei pierduți, care rătăcesc pe căile lor? Ei sunt ai Mei, însă Mi-au întors spatele și din cauza aceasta vor pieri pe veci în păcatele lor. Ai vrea să cobori la ei și să îi întorci la Mine?

– Vreau, Tată.

– Dar, Fiul Meu, dacă Îți va fi greu, dacă oamenii nu vor dori să Te accepte, dacă Te vor urmări, Te vor chinui și chiar Te vor pironi pe cruce? Cu toate acestea, ai vrea să mai cobori la ei? Vrei să iei asupra Ta păcatul lor, de parcă ar fi păcatul Tău, și vina lor, de parcă ar fi vina Ta?

– Eu... vin... să fac voia Ta, Dumnezeule (Evrei 10. 5-10).

Domnul Isus a coborât pe pământ nu într-un chip de slavă și mărire, ci ca Fiu al omului. A acceptat să fie Omul durerii, ca să ne cunoască suferința, căderea și să le ridice pe toate prin trupul Său pe lemn.

Nașterea Lui nu este doar un eveniment istoric, ci, într-un fel, o acțiune care se tot repetă (compară Romani 5. 8: „Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi” – timpul prezent). Când eram tânăr, nu înțelegeam cuvintele unui imn german pentru copii cu tematica Nașterii Domnului, în care se spunea că „în fiecare an, pruncul Hristos vine pe pământ, unde locuiesc oamenii”. Dar astăzi, am înțeles că în mesajul Evangheliei: „Astăzi vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos Domnul”, se cuprinde o veste mare și îmbucurătoare pentru cel

care are nevoie de ea. Exact astăzi, când poate suspini sub povara păcatului, a lipsei, a suferinței sau a singurătății, Dumnezeu Îți oferă un cadou foarte prețios. Dacă îl vei primi – vei fi martorul unei schimbări miraculoase. Poate că la exterior situația ta nu se va schimba cu nimic, așa cum nu s-a schimbat nici la păstorii din Betleem, însă o nouă putere, o nouă bucurie, un nou sens în viață și un nou scop te va lumina. Într-o clipă, munții grei de întuneric se vor spulbera. Vei simți că nu mai ești singur. Tocmai astăzi, poate că în cea mai grea zi din viața ta, ți S-a născut Mântuitorul. Sărbătoarea Nașterii Domnului ne amintește de fiecare dată că mie personal, nouă, nu doar omenirii întregi, ni S-a născut un Mântuitor. Și dacă El S-a smerit și a luat un chip de rob, a suferit, a îndurat lipsuri, atunci de ce ne-am eschiva de la o astfel de soartă? La fel cum a fost pentru El, e valabil și pentru noi: calea către slavă trece prin suferință (Evrei 2. 10; Ev. după Luca 24. 26; 1 Petru 4. 1).

În încheiere, să ne punem întrebarea: cum am putea oare să-L mulțumim Domnului pentru dragostea Sa pentru noi? Răspunsul este simplu: prin a sluji aproapelui nostru. Fă fratelui tău ceea ce ai fi vrut să faci din recunoștința ta lui Dumnezeu. Cineva a spus: „Eu nu admir doar cerul, ci caut pe fratele meu care se află în întristare, lipsă, boală, păcat sau rătăcire, și mă grăbesc să-l ajut cu ce pot. Dacă este sărac, iar eu bogat, atunci fie ca bogăția mea să-i fie de folos. Dacă este păcătos, iar eu drept, îi voi sluji cu neprihănirea mea. Dacă este în rușine, iar eu în cinste, fie ca cinstea mea să acopere ocară lui”.

Cine face bine săracului și păcătosului, nu-și face doar sie însuși o favoare, ci aceste fapte Îl vor proslăvi în ceruri pe veșnicul Dumnezeu.

V. F. Martinkovski

Scopul întrupării Lui Hristos:

1. Să descopere oamenilor pe Dumnezeu. (Ev. după Ioan 1. 18)
2. Să ierte păcatul. (1Ioan 3. 5)
3. Să nimicească lucrările diavolului. (1Ioan 3. 8)
4. Să-și dea viața pentru mântuirea noastră. (Ev. după Matei 20. 28)
5. Să fie un Mare Preot plin de milă. (Evrei 2. 17)

ANUL DE ÎNDURARE AL DOMNULUI

„I s-a dat cartea prorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde era scris:

«Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia, M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor, căpătarea vederii, să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului.» În urmă, a închis cartea, a dat-o înapoi îngrijitorului și a șezut jos. Toți cei ce se aflau în sinagogă aveau privirile pironite spre El. Atunci, a început să le spună: «Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit.» (Ev. după Luca 4. 17-21)

Aceste cuvinte au fost citite de Domnul Isus Hristos în sinagoga orașului său natal – Nazaret. Profe-

ția menționată vorbea direct despre personalitatea Domnului Isus și pune în lumină scopul venirii Lui pe pământ.

Cu adevărat, Hristos a venit să vestească săracilor Evanghelia, să vindece pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiască robilor de război eliberarea și orbilor căpătarea vederii, să dea eliberare celor apăsați și să vestească anul de îndurare al Domnului. Care este oare acest an al îndurării Lui?

Suntem în preajma unui An Nou

și tot mai des ne punem întrebarea ce ne va aduce anul care vine? Cei disperați și înfricoșați afirmă că va fi un an de sărăcie, mai rău chiar, an de război sau poate din nou vom avea un an de pandemie... Pe cei mai optimiști îi auzim să spună că va fi un an ca toți ceilalți și totul va fi bine. Prieteni, chiar dacă nimeni din noi nu cunoaște viitorul, un lucru pe care putem să-l spunem cu certitudine e că pentru toți oamenii, și mai ales pentru cei temători de Dumnezeu, va continua anul de îndurare al Domnului. Acest an de îndurare a început odată cu venirea lui Isus Hristos pe pământ și durează deja de 2000 de ani. De-a lungul veacurilor, an după an, Dumnezeu a demonstrat dragostea și îndurarea Lui față de toți pământeni și, în mod deosebit, față de copiii Săi, credincioșii, care cred

și-L ascultă cu dragoste și supunere.

Dacă încă simțim bătăile inimii în piept și mai avem o bucată de pâine pe mesele noastre, dacă încă mai auzim răsete de copii și mai sunt brațe care ne strâng cu căldură, dacă mai strălucesc soarele pe-un cer pașnic și liniștit, atunci înseamnă că mai suntem în anul de îndurare al Domnului!

Fiți siguri: dacă mai avem Cuvântul lui Dumnezeu în mâinile noastre și dacă mai sunt deschise cu dragoste ușile bisericilor, dacă mai avem un cuget luminat de Dumnezeu, care ne îndeamnă la pocăință, corectare și frăție sfântă... – atunci tot mai suntem în anul de îndurare al Domnului!

Urez tuturor cititorilor ziarului Lumina Speranței ca anul 2024 să fie pentru toți anul de îndurare al Domnului!

Ion Covali

RĂSCUMPĂRAȚI VREMEA

„Luați seama deci să umblați cu băgare de seamă, nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți. Răscumpărați vremea, căci zilele sunt rele” (Efeseni 5. 15-16).

Timpul constituie unul din componentele lumii vizibile, alături de materie și spațiu. Se consideră că timpul, materia și spațiul sunt în strânsă legătură și conviețuiesc împreună ca un sistem întreg. Noi, oamenii, suntem o parte componentă a acestui sistem și nu ne putem imagina o altă viață sau o altă existență.

Timpul se dovedește a fi și unul din cele mai mari mistere! El este o particulă a acelei realități în care se derulează cele mai diverse evenimente, procese și schimbări. De regulă, noi împărțim timpul în trei categorii: trecut, prezent și viitor. Trecutul este timpul în care deja au avut loc anumite evenimente care, fără îndoială, își lasă amprenta și în viitor. Ceea ce noi numim timp prezent este o realitate atât de firavă și trecătoare, încât cu siguranță am putea să-i atribuim un sens abstract și condiționat. Și, în sfârșit, viitorul. El este o realitate pe care o înțelegem prea puțin sau chiar deloc.

Adesea ne prindem la gândul că timpul se scurge prea greu. De obicei, aceasta se întâmplă atunci când suntem într-o așteptare chinuitoare sau tensionată. Și invers, atunci când suntem relaxați și primim plăcere din starea în care ne aflăm sau când ne amintim despre anii trăiți, avem impresia că timpul „a zburat”... Apostolul Pavel ne îndeamnă să prețuim timpul, și să-l răscumpărăm. Chiar în pasajul citat la început, el numește și motivul: „căci zilele sunt rele”. În ce constă răutatea zilelor trăite și a timpului? Mai întâi de toate, constă în faptul că nimeni dintre noi nu știe cât va mai avea viață pe pământ. Cât timp ne-a rânduit Dumnezeu fiecăruia dintre noi o știe doar El.

Cine dintre locuitorii pământului are garanția că va mai trăi încă zece ani, un an sau că mâine se va trezi iarăși? Nu o dată poate am fost luați prin surprindere de vestea că cineva din rude sau din cunoscuți a murit subit. Și poate mai ieri l-am văzut, am vorbit cu el, nimic nu prevestea ceva rău și deodată... acea persoană nu mai este în viață. Timpul prevăzut de Dumnezeu pentru acest om a luat sfârșit pe neașteptate și fără nicio avertizare... Regretabil este faptul că mulți oameni nici nu conștientizează „deficitul” timpului, ci, dimpotrivă, sunt ferm convinși că au suficient timp la dispoziție! Și acesta este încă un argument care ne demonstrează că zilele sunt rele. Cei tineri sunt încredințați că toată viața le stă înaintea. Intervalul de 20 – 30 de ani de viață

care le stă în față, ei îl văd ca pe un potențial imens și dirijabil. Cei mai în vârstă însă pot adevăra că această interpretare este falsă.

Unii consideră că pot stăpâni și gestiona timpul, și parțial au dreptate. Omul poate fi comparat cu un administrator care se află în slujba unui stăpân bogat. Administratorul are dreptul să gestioneze lucrurile care nu-i aparțin, iar dacă se crede stăpân, atunci nu e decât un slujitor netrebnic. Așadar, convingerea că suntem în stare să dominăm timpul este o iluzie sau, folosind limbajul apostolului Pavel, este un alt rău. Ar fi absurd să-l numești pe om stăpân al timpului cât timp nimeni dintre noi nu are posibilitatea de a influența trecutul sau de

a-l întoarce pentru a corecta ceva, ca pe o peliculă de cinema. Tot ceea ce am spus sau am făcut, a rămas pentru totdeauna în trecutul ireversibil.

Biblia ne învață să prețuim timpul, adică să avem o atitudine plină de reverență față de el, tratându-l ca pe ceva prețios și ireversibil. Lumea până la potop poate să ne servească drept exemplu! Imaginați-vă numai că pe atunci oamenii trăiau în medie de 10 ori mai mult decât contemporanii noștri. Ei își vedeau urmașii până la 20-25 de generații. Aveau timp să acumuleze o experiență de viață colosală. În zilele noastre, cei care ajung să trăiască până la 70 – 80 de ani sunt numiți oameni cu experiență bogată de viață. Dar în comparație cu reprezentanții civilizației dinainte de potop sunt doar niște copii. Oamenii din acele timpuri străvechi au dezvoltat cultura, tehnologiile și au pus izvoarele muzicii și poeziei. Măiestria și experiența lor s-a ridicat pe culmi mari, de exemplu, construcția unică – Arca lui Noe. Să construiești o navă cu asemenea dimensiuni colosale și destinații, întrebuințând materiale de cea mai înaltă calitate, ar fi fost o sarcină dificilă chiar pentru un meșter contemporan. În acea epocă, Dumnezeu le-a dat acestor oameni și niște posibilități deosebite: sănătate ideală, eco-

logie pură și o durată a vieții de aproape 1000 de ani! Imaginați-vă, cât de util s-ar fi putut trăi o astfel de viață lungă, dacă timpul ar fi fost gestionat corect. Cât de multe lucruri folosite pentru Dumnezeu s-ar fi putut face în 800 – 1000 de ani! Ce culmi spirituale s-ar fi putut atinge. Însă potențialul enorm pus de Dumnezeu la dispoziția primei lumi a fost cel puțin irosit în zadar. Astăzi noi dispunem de mult mai puține resurse. Cât privește timpul, ne sunt rezervați, în cel mai bun caz, 70 – 80 de ani. Și dacă scădem timpul care ne „deconectează” de viața activă, adică somnul, care ocupă 1/3 din viața noastră, boala și activitatea profesională etc., ne rămâne foarte puțin

timp pentru Dumnezeu. Ne este cunoscută zicala: „Timpul costă bani”, dar această ilustrație este doar o încercare stângace de a prezenta valoarea timpului. Timpul oferit de Dumnezeu aici pe pământ este o oportunitate uimitoare și excepțională pentru a ne pregăti de veșnicie.

Deci, ce înseamnă indemnul apostolului Pavel să răscumpărăm (prețuim) vremea, din punct de vedere practic? Acest principiu determină unica strategie corectă: să rezolvi problemele primordiale ale vieții fără ezitare și să faci cât mai multe lucruri pentru Dumnezeu. Cei care încă nu s-au întors la Dumnezeu, și sunt sub povara păcatului, cei care încă nu sunt în pace cu aproapele – trebuie să o facă cât mai curând! Imaginați-vă că sunteți informați despre ziua morții și până pe data X, mai aveți de trăit câteva zile. Veți îndrăzni să irosiți timpul rămas pe lucruri de puțină însemnătate sau, din contra, într-un regim non-stop ați încerca să vă ocupați de lucrurile cele mai importante? Prin ce se deosebește această situație imaginată de realitatea vieții noastre, când viața ni se poate întrerupe în orice clipă?

Să urmărim deci indemnul apostolului Pavel: „Răscumpărați vremea!”

Alexandr Seftin

UNDE VEI PETRECE VEȘNICIA?

Vor trece mii de ani, urmați de alte milenii, secole după secole, iar tu încă vei mai trăi. Milioane de ani vor zbură, sute nenumărate de veacuri vor trece și se vor schimba cu altele noi, dar tu niciodată nu vei înceta să exiști!

Soarele nu-și va mai da lumina, luna se va întuneca și stelele se vor stinge, dar pentru tine niciodată nu va fi un sfârșit, existența ta nu va înceta etern! Zeci de mii de ani vor fi doar începutul; milioane de ani – ceva mai mult decât începutul; căci vremea, timpul fără sfârșit, cu toată veșnicia infinită și nemăsurată, va continua să se aștearnă în fața ta!

Dragă prietene! Spune-mi, unde o vei petrece? Unde te vei afla peste 1000 de ani? Undeva? O, da! Undeva vei fi neapărat! Dar unde? Ai putea să spui? Știi cu certitudine acest lucru? Prietene, cui îi aparține viața ta nemuritoare? Cui îi aparții tu? Este scris numele tău în „cartea vieții” lui Hristos, Mielul lui Dumnezeu, sau te afli pe listă în „cartea morții” a vrăjmașului sufletelor omenesci, la ucigașul tuturor oamenilor – diavolul? Amintește-ți ce spune Cuvântul lui Dumnezeu: „Oricine n-a fost găsit scris în cartea vieții a fost aruncat în iazul de foc” (Apoc. 20. 15).

Dumnezeu te iubește! Știi oare aceasta? El a dat pe Fiul Său întâi născut pentru tine! Hristos a murit în locul tău pe cruce și a luat asupra Sa pedeapsa ta! Deci, vino acum la El, primește-L, crede în El și dă-I Lui ființa ta! Nu ezita, nu sta indiferent și nu amâna mântuirea sufletului tău! Vino la El și vei fi salvat! „Cine crede în Fiul are viața veșnică” (Ev. după Ioan 3. 36)

Concurs biblic

Scanează QR-codul și participă la concurs până pe 15 ianuarie 2024.

Alege categoria de vârstă și răspunde la întrebări. În dependență de punctajul acumulat, vei primi unul din cadourile pregătite de echipa noastră. Îți dorim mult succes!

Cugetări despre Timp și Viață

- ✓ Iubești viața? Atunci nu risipi ca un nesăbuit timpul, căci din timp este făcută viața!
- ✓ Timpul este prea lent pentru cei care așteaptă, prea iute pentru cei care se tem, prea lung pentru cei care se plâng, prea scurt pentru cei care sărbătoresc, dar, pentru cei ce iubesc, timpul este o eternitate.
- ✓ Învățăm zilnic cum să numărăm secunde, minutele, orele, zilele, anii, dar nimeni nu ne explică exact cât valorează o clipă.
- ✓ În viață joacă teatru numai cei care n-au niciun rol.
- ✓ Pierdem în viață ani și la moarte cerșim o clipă.
- ✓ Avere, tinerețea și frumusețea, toate sunt trecătoare ca umbra norilor pe valurile mării.
- ✓ Înțelept este acela care trăiește în fiecare zi ca și cum în fiecare zi și în fiecare ceas ar putea să moară.
- ✓ În viață cel mai important lucru nu e unde te afli, ci în ce direcție mergi.

Alexandr Stefanco

CURIOZITĂȚI

◆ Începând cu secolul al XV-lea (înainte de Hristos) și până la Nașterea Mântuitorului nostru Isus Hristos, aproximativ douăzeci de proroci iudei care au trăit în diferite perioade de timp, fără să știe unul de altul, au profețit că va veni o zi, când în poporul evreu se va naște un Om deosebit, și acest Om va fi Fiul lui Dumnezeu. Toate aceste profeții s-au împlinit cu o precizie uimitoare! Istoria omenirii nu cunoaște o altă personalitate a cărei naștere să fie prezisă cu multe sute de ani înainte de către oameni diferiți.

◆ Tradiția de a face cadouri de Cră-

ciun nu a apărut la întâmplare. Cadourile sunt o amintire, un simbol al darurilor pe care le-au adus Magii pruncului Isus.

- ◆ Sistemul de numerotare a anilor după Nașterea lui Hristos a fost propus în sec. al VI-lea de către călugărul roman Dionisie cel Mic.
- ◆ „Silent Night” (O noapte preasfințită)

tă) – este cea mai cunoscută melodie de Crăciun din istorie. Ea a fost scrisă de către preotul austriac Joseph Mohr și a fost interpretată pentru prima dată pe 25 decembrie 1818.

◆ De sărbătoarea Nașterii Domnului, pe 25 decembrie 1914, în timpul Primului Război Mondial, în regiunea orașului belgian Ypres, soldații germani și englezi de pe linia frontului respectiv au încheiat un tratat de pace neplanificat. Ei au cântat imnuri de sărbătoarea Nașterii Domnului, au făcut schimb de cadouri, au făcut poze comune și chiar au jucat fotbal împreună.

Răspunsuri pentru viață | Lucrurile de apoi

Chiar dacă credincioșii trec prin greutăți în viață, lucrurile se vor schimba. Dumnezeu a promis copiilor Săi viață veșnică cu un viitor glorios, într-o fericire desăvârșită, în splendoarea slavei Sale.

Citește plin de bucurie ce spune Biblia despre lucrurile din urmă:

1. Care este marea nădejde a fiecărui credincios cu privire la viitor?

Revenirea Domnului Isus sau „a doua venire” în glorie.

„...Așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos.” (Tit 2. 13)

2. Când va avea loc acest Eveniment?

Nimeni din oameni nu știe, nici chiar îngerii. Numai Dumnezeu știe.

„Vegheați dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru.” (Ev. după Matei 24. 42)

3. Ce se va întâmpla cu cei care au murit înainte de venirea lui Hristos?

Vor învia la venirea Domnului Isus.

„Vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele vor învia pentru viață, iar cei ce au făcut răul vor învia pentru judecată.” (Ev. după Ioan 5. 28, 29)

4. Ce va fi cu credincioșii care vor fi în viață la venirea Domnului?

Vor fi schimbați într-o clipă și vor fi înălțați să-L întâmpine pe Domnul Isus.

„Întâi vor învia cei morți în Hristos. apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.” (1 Tesaloniceni 4. 16, 17)

5. Care va fi soarta celor care nu L-au iubit pe Domnul Isus?

Vor fi aruncați în focul cel veșnic unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

„Apoi va zice celor de la stânga Lui: «Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit

diavolului și îngerilor lui!»” (Ev. după Matei 25. 41)

6. Ce se va întâmpla cu pământul pe care locuim?

Va fi distrus și va fi înlocuit cu un Cer nou și un Pământ nou.

„În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.” (2 Petru 3. 10-14)

7. Cum va fi viața pentru cei credincioși în lumea nouă?

Viața va fi atât de frumoasă și glorioasă încât nu sunt cuvinte acum să o descriem; va depăși toate așteptările imaginației noastre.

„Dar, după cum este scris: «Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.»” (1 Petru 2. 9)

(va urma)

Răspunsuri pentru Viață

DOMNIA LUI HRISTOS

„...UN GOPIL NI S-A NĂSCUT, UN FIU NI S-A DAT ȘI DOMNIA VA FI PE UMĂRUL LUI; ÎL vor NOMI: MINONAT, SfETNIC, DUMNEZEU TARE, PĂRINTELE VEȘNICIILOR, DOMN AL PĂCII. EL va face ca DOMNIA LUI să crească și o pace fără sfârșit va da SCAUNULUI de DOMNIE AL LUI DAVID ȘI ÎMPĂRĂȚIEI LUI, o va ÎNTĂRI ȘI o va SPRIJINI prin judecată și NEPRIHĂNIRE, de acum ȘI-N veci de veci. Iată ce va face RÂVNA DOMNULUI OȘTIRILOR.”

Isaia 9. 6, 7

Contacte:
email: contact@luminasperantei.md
tel. +373 690 11 690
Comunitate pe Viber →

str. Piața Gării 3,
MD-2000, Chișinău,
Căsuța poștală nr. 13
REPUBLICA MOLDOVA

Dacă doriți să primiți periodic ziarul în format electronic sau tipărit, scrieți-ne la una din adresele indicate!

Se editează din donațiile credincioșilor!
Distribuire gratuită!
www.luminasperantei.md